

Monika Kubicová: **Básně**

Text: Monika Kubicová

Nenuceni k ničemu
v jedné ruce elektronické cígo
ve druhé telefon
Tak strašně cool
až z toho mrazí

*

Věc, jež by mohla být báseň ze 4 slov, která mi asi náhodně vpadla do očí na nějaké dvoustraně
v knize, již jsem pouze listovala:

kýč bože
učíš originality

*

Nejsou zrovna čitelné
hodiny životů
nad vstupem do nekonečného snu

Zatím tedy tady
vidíš září již zaniklé hmoty
a cloumá ti mlhovou
jaký že je smysl tohoto vjemu?

Možná odpověď vězí
v jednom z těch
ještě méně nápadných vesmírů
kde se na to nikdo
nepotřebuje ptát

*

Korona, nikoliv sluneční

S tikem pod pravým okem
a dvojnásobným úsilím

překonat odpor
perforace zadní duše
prázdnou nocí
jedu vstříc
tuším nebývale
divnému času

*

Mohu napsat mnoho básní o ničem
na účtenky
přesto ten důkaz
hlouposti vytištěné
na nepoužitelný termopapír
bude ještě zbytečnější

*

Musím, ale nemůžu. Přesto jdu. Moc jsem si naložila.

Ještě před pár hodinami jsem měla pocit, že vím, co je problém. Omyl.

Dá se toho vydržet hodně, většinou.

Jenže špatná rozhodnutí se blbě snášejí. Jsou blbě snášena. Vybrat přesně tu horší možnost a litovat?

Runy a ruiny. Nebo ruiny a runy.

Něco je jinak. Avšak svůj stín mám za zády. Protože čelem ke slunci...

Tohle žel není spánkovým deficitem, že včera do zpěvu, dnes do breku.

Vesmírná střelkyně mě zasáhla svou slzou.

Monika Kubicová vydala v roce 2011 sbírku *Ze života zvracím vzduch* (nakladatelství Protimluv). Žije v Ostravě. Pro Octopus Press vybrala několik novějších textů. Báseň *Jenže špatná rozhodnutí...* publikujeme poprvé, ostatní vycházejí souběžně v 85 čísle vsetínského literárního časopisu *Texty*.

